

РЕШЕНИЕ

№ 39592

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **9775** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Агенция пътна инфраструктура (АПИ), чрез юрисконсулт Д. срещу Решение № 3039 от 11.08.2025 г. по анд № 18270/2024 г. по описа на СРС, НО, 10 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № BG17052024/5800/P8 – 429/18.10.2024 г., издадено от директор на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“, [населено място] с което на Г. А. М. на основание чл. 179, ал. 3а, вр. 139, ал. 7 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 лева, а на основание чл. 189е, ал.7 от ЗДвП и чл. 11 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, вр. с чл. 29, ал. 1 от Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа на М. е наложена и такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата (ЗП) в размер на 244 лв.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Инвокирани са доводи, че е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Твърди, че безспорно се установява извършеното нарушение и субекта на нарушението. Последният в рамките на АНП не е имал възражения, в т. ч и такива, че не е бил

водач на процесното ППС по време на извършване на нарушението, за да бъде извършена проверка от АНО на тези твърдения съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Позовава се на съдебна практика на АС – Монтана. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение и с него да се потвърди наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се представлява.

Ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуалния представител, адвокат С., в която е изразил становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съобразно приложен списък с разноски.

Заклучение за неоснователност и недоказаност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. СРС е приел, че на 17.05.2024 г. в 01:18 часа в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно – пропускателен пункт К. е пристигнало ППС с рег. [рег.номер на МПС], вид влекач, марка и модел „СКАНИЯ“ 124 420, с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, 5 оси управлявано от Г. А. М.. След извършена проверка от контролните органи било установено, че на 25.04.2024 г. в 18:47 часа, същото превозно средство е било засечено по път А – 6, км. 60+705, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за същото не е била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН от 17.05.2024 г.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че не е безспорно установено авторството на извършеното нарушение, както и че са допуснати съществени нарушения на чл. 42, ал.1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т. 5 от с.з., поради което е нарушено правото на защита на наказаното лице да разбере кои факти следва да защитава поради което е отменил НП.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че описанието на нарушението в АУАН и НП не съответства на посочената като нарушена законова разпоредба. С чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП (каквото е и процесното), преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. (нова - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. В процесният случай в НП е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, която е поместена в Глава седма „Административнонаказателна отговорност“ от ЗДвП заедно с останалите санкционни норми по този закон. Съответна на нея законова норма, установяваща правилата за поведение, е именно императивната разпоредба на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. В този смисъл се налага извода, че в НП не е налице реквизит по чл. 42, ал. 1, т. 5, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Порокът е съществен, тъй като това несъответствие между АУАН и НП нарушава правото на защита на санкционирания субект, а също така възпрепятства възможността за извършване на контрол за законосъобразност от съда.

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Предвидената за това нарушение санкция е определена в разпоредбата на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

В конкретния случай, се касае за заснемане на нарушение чрез техническо средство, като посредством изготвените от въпросното техническо средство вещественни доказателства не може да се установи самоличността на водача, който е управлявал ППС в момента на нарушението. Освен това, проверката от контролните органи, при която е констатирано нарушението, е извършена 21 дни след извършването му, поради което както правилно е приел и СРС не може да се приеме за безспорно, че водачът, който е управлявал ППС с рег. [рег.номер на МПС], вид влекач, марка и модел „СКАНИЯ“ 124 420 - датата на проверката, е същият, който е извършил въпросното нарушение на 25.04.2024 г. Във връзка с изложеното е било необходимо преди съставянето на АУАН или най-късно преди издаването на НП /арг. от чл. 53, ал. 2 от ЗАНН/, съответните длъжностни лица да съберат доказателства които по достатъчно категоричен начин да установят самоличността на нарушителя - напр. трудов договор валиден към релевантната дата, пътен лист за ППС от същата дата или други документи от този вид. По отношение на твърдението в касационната жалба, че Г. М. е бил запознат с нарушението не е отрекъл и не е възразил срещу констатациите в АУАН, то това не освобождава АНО от задължението му да обоснове със съответните доказателства обстоятелствата, въз основа на които е наложено административното наказание, вкл. да персонализира по безспорен начин нарушителя. Като краен резултат на М. е било наложено наказание за нарушение авторството на което не е установено по съответния ред, при недоказано осъществяване от него на изпълнителния състав на обявеното за наказуемо деяние.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

По разностите:

С оглед изхода на делото Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да заплати на Г. А. М., сумата от 480 лева, съобразно представен по делото договор за правна защита и съдействие от 28.10.2025 г.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение на СРС, НО, 10 - ти състав, постановено по анд № 18270/2024 г. е правилно и при

условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XXV-ти Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3039 от 11.08.2025 г. по анд № 18270/2024 г. по описа на СРС, НО,
10 с-в

ОСЪЖДА Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Г. А.
М., сумата от 480 лева, представляваща адвокатско възнаграждение .

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: